

Tiszteletteljes hódolatom ajánlom mindenkinek, kezdődik a cset, Jay!

Kedves bhakták! Az úttörőkről szeretnék beszélni. Az úttörő az a személy, aki megpróbálja a lehetetlent, és bátorodik teljesíteni egy álmot. Egy álmot, amely hihetetlen mennyiségű dolgokat követel. Mert ha különféle projekteket szeretnél elkezdni az életedben, vagy egy családot alapítanál, az is egy úttörővé válás, mert mint olyan szintén rengeteg odaadást igényel. De én arról szeretnék beszélni, hogy az úttörés, aki a lelki tanítómester érdekében tevékenykedik, az egyfajta próbatétel. Valami szokatlan, mint amikor megnyílik egy új szentély, megnyílik egy új hely, ahol az emberek menedéket vehetnek. Ahol az emberek lelkesedésre lelnek a lelki életben, mint úttörő, egy jókora felelősséggel.

Mert Sríla Prabhupada jó példa erre, hiszen megérette, milyen egy úttörő, amikor majdnem Krsna praszádjává kell válnia.

Amikor minden bakta összegyűlik, éneklük a szent nevet, hallgatják a Hari Katha szent üzenetét, és egy kis praszádot osztanak. Így amikor egy úttörő, aki nyit egy templomot valahol, vagy egy kulturális központot vagy bármit, ahol az emberek összegyűlhetnek, természetesen ott a Nama hatha sanga, ahol az emberek összejöhetnek egyszer egy héten, ott a nama hatha, ahol az emberek naponta csatlakozhatnak, ott a nama hatha mandiras ahol az emberek társulhatnak és még az ott élők is képesek az odaadó közösség résztvevőivé válni. Természetesen, ami mindig rengeteg szervezést és odaadást igényel.

Például egy Nama hatha sanga úttörőjévé válni nem olyan bonyolult, csupán egyszer egy héten díszítsd ki otthonod, főzz valamennyi praszádot az embereknek, tölts el egy programot efféleképp, és nem számít, hogy nagy, vagy kis lehetőségeddel tudod megoldani. Fontos dolog, hogy valóban érezzék az emberek a meghívást a nama hatha sanga rendszerességére. Így amikor elindulsz, hogy megszólítsd az embereket, hogy jöjjenek a programodra, a heti programodra - amit kiteszel a facebookra stb. - ez is egy kissé a lelki élet nagykövete és ez is nagyon fontos, nagyon édes.

De ha van lehetőséged napi programra a házádban, akkor a házád már egy templom. És bárki, aki prédikál, az naponta jár templomba. Az a személy aki elmegy minden nap és beszél Krsnáról vagy mint Lord Caitanyáról, az egy kirándulás a templomba, az egy csodálatos dolog. Hogy akkor miért mondják azt, hogy azok a szentek; akik zarándoklatot tesznek a szent helyeken (tirthákon). Egy tirtha az egy tirtha, mert ők azok, akik ott (azokon a helyeken) hirdetik, beszélnek az Úr Krsnáról. És a hely, aminek naponta az a rendeltetése, hogy képes fogadni (embereket), vagy bármilyen hely, ahol úgy érzed, hogy képes vagy rá. A több lecke, a több információ amit a Gurudról és a misszióról adhatsz és mit gondolsz és mit szeretnél tenni, ez az igazi üzenete.

Mert amikor prédikálunk, természetesen a Bhagavadgítáról prédikálunk és a Bhagavatamról. Az csodálatos filozófia, de mi még prédikálunk a gyakorlatias szolgáltról is. Mit teszünk, hogy szolgáljuk az üzenetet... mert az üzenetet kézbesíteni kell, és azok a szolgálók, akik szolgálják az üzenetet, azok csakugyan számítanak. Az, hogy egyesek példát mutatnak, mert a lelki élet nem csak üzenetekből áll, hanem példából, válj acarrá vagy pracarrá; viselkedj, és mutass példát.

Ha van egy ember, aki megmutatja hogyan törekszik egy szolgálatra, az csodálatos. Ezzel lehetővé teszi más embereknek, hogy szolgálatot tegyenek, hogy részt vegyenek benne, ez számomra óriási örömforrás. Látni Braziliában a bhaktákat, akik azon törik a fejüket, mit tehetek ma Krisnáért, ugyanez Bulgáriában, ahol a bhakták azt gondolják; „hogyan szolgálhatom ma Krsnát”, „hogyan kedveskedhetek Neki” és Németországban, ők nagyon elfoglalt személyek, valamint Lengyelországban is.

Ez Krsna valódi családja. Ez az úttörés, hogy bármikor tégy bármit, amikor másokon segítesz, az is egy úttörőség. Ezek a tettek a lelki élet valósága. Azok, akik úttörők, nekik rengeteg dolguk van, ám később megláthatják az összefüggéseket. Ahol van templom, ott betekintést nyernek, hogy az új emberek akik érkeznek, bármit tegyenek is ott, egyszerűen boldogok. Ez látható, ha az emberek kapják a lelki értékek ismeretét, például olvassák a Bhagavadgítát, az Isoupanisadot. Az úttörőnek szert kell tennie az irodalomra, és ha egy országban ez nem áll rendelkezésre az ő nyelvén, akkor el kell kezdenie a fordítást. Majd közzétenni, ugyanígy valamennyi bhadsant, és badzsant felvételeket. Neki szintén meg kell tanulnia, hogyan bánjon a pénzzel. Ez nagyon fontos. Ha lesz egy könyvtárad, és a könyvek nagy mennyiségben elérhetőek, és új emberek jönnek, akik érdekeltek ebben a filozófiában, ez azt jelenti, hogy kezelned kell valamennyi pénzt ahhoz, hogy egy könyv a polcra kerüljön, és az emberek jöhessenek és olvassanak és lelkesé váljonak.

A mai világban szintén szükség van hangfájlokra, DVD-kre CD-kre, az összes modern dologra, ami szintén hasznos lehet. Az információ továbbadása másoknak - mint például mostanában láthattunk egy tanítási órát egy videón- .Lehetőségünk van lelkesedni és mindent elkezdni Vrindában. Ez egy hely, ahova Krsna eljött és démonokat ölt, akik zavarták a lelki életet. Ő megalapozta a bhakti tanítását és

megalapította a gopik és a gopák dicsőségét. Aztán Krsna Dwarakába ment, majd Kuruksétrára, ahol kinyilatkozta a Bhagavadgítát. Kijelölte a bhakti ösvényét.

A Kalijúgában ismét az Úr Krsna fog megjelenni.

Mayapurban a Szent Dhamot és aztán Vrindávanban 5000 templomot létesített. Ebben a kis faluban. Ez nem túlzás. Amit Lord Maháprabhu tett, az nagyon fontos manapság. Mindenki akar egy templomot Vrindávanban. Beleértve a Vrinda missziót is. Vrindávanban a templomainkat Caitanya Maháprabhu kegye által kapjuk meg. És természetesen a tiszta bhakták által, mint Sríla Prabhupada.

És Dham Seva-t akarunk, és azt akarjuk, hogy a világ különböző részein az embereknek megtanítsuk, hogy mennyire fontos az Isten szeretet. Ez csodálatos, -nem szektáriánus- szeretet üzenet az egész emberiség számára, hogy az Isten egy és ő mindannyiunk számára eljött és az egyetemes szeretet ünnepe. Ezt akarta nekünk megtanítani.

Tanulni ebben az emberi létformában. Mert meg kell tanulni, hogyan lehet szeretni másokat. Amikor újra megszületünk, hogy megfizessük a felgyülemlett karmát, ezt mások nem kezelik úgy, mintha testvérek lennének. Az úttörő ebben a Krsna tudatban ezen iparkodik. Ő valójában egy diák, aki azt tanulja, hogyan kell ezt megtenni. Összeállítottunk egy könyvet a Templom „president” elnöknek. Ez egy vezetői tanácsadás, valamennyi tapasztalatról. Mi alakítjuk a Templom elnökséget magunknak, majd megosztjuk ezeket a tapasztalatokat másokkal. A vezető szerepe egy lelki közösségben, őszintén szólva én csak azt mondom ez a legédesebb ajándék Istentől. De ez nem könnyű, mert önkéntesekkel dolgozol, nem pedig alkalmazottakkal.

Valaki azt mondta, ez nehezebb volt. Mert könnyű egy vidék elnökének lenni, mint egy templom elnökévé válni. Azért mert egy országban van pénz és akkor képes vagy alkalmazottakat bérelni, amennyire szükséged van. De a templomban ott a sok tanítási óra és még lelkesítened kell az összes embert, hogy valamit tegyenek is.

És sok templomnak nincs elég pénze, és meg kell oldaniuk, hogyan gyűjtsék össze a napi adományokat. Félre tenni a praszádam osztására, és az áramra meg minden más költségre. Így a templom vezetőjének elég intelligensnek kell lennie ahhoz, hogy a pénzügyeket is tudja kezelni.

A pénzügyi helyzet eszköze a Laksmi. Laksmi Dévi egy személyiség. Krsna szolgálja. Lát minden munkát ami (Krsna) számára készül. Gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy Laksmi Dévi megjelenik ott, ahol azt látja, hogy valaki hosszadalmas szolgálatot végez az Urának. Laksmi oda tart, a templomba fut, szalad. És ha ez nehézkesen megy, akkor Krsna azt akarja, hogy dolgozz többet. Keményen... majd rövidesen, amint többet dolgozol masszívan, szintúgy a Laksmi elfog jönni. Mindeközben ott az elkötelezettség és odaadás, a pénzügyi irányítás és átláthatóság.

Mert minden bizonnyal, ha valaki bajba akar kerülni és saját magára költi azt a pénzt, amely Krsna adománya volt, ami ezért büntetés jár, azt nem ajánlom!

Ha azt akarod, hogy legyen pénzed, az nem probléma. Menj dolgozni, keress pénzt saját magadnak, és felelj a karmádért. Am pénzt elvenni, amelyet bakta vagy más személy adományként felajánlott a templomnak, és valamit önzésből tenni, és nem az úttörőként cselekedni a Krsna tudatban, ez rendkívül veszélyes. Így az úttörőket valójában nem nagyon érdekli a személyes pénz.

De néha talán van valamennyi grihaszta, akinek az egyik oldalon meg kell óvnia a családját. És a másik oldalon fel kell használniuk az energiájukat úttörőként. Krsna számára bonyolult úttörővé válni. Egy úttörő nem jelent átlagosan feltétlenül 24 órát egy nap. Mert ha van egy családod, vigyáznod kell rájuk. Ha egy brahmácsári vagy, mint Vrindavan das és Srívasz, akkor ott képes vagy az úttörő dolgaid végezni 24 rában egy nap. Ha hajadon vagy, és nincs más problémád, csak azt kell tenned, amit Krsna akar tőled, hogy megtedd, és akkor boldog leszel és sikeres.

Aztán az úttörőknek más dolga is lesz, mint a prédikáció. Ami nagyon jó, játszanak mridnangán, karatalokon és harmoniumon. És ha több zenei tehetséged van, akkor énekelj dalokat Krsnának, mert ez az éneklés mozgalma. Minden összekapcsol a Lelki rezgéssel. Minden éneklés. Az úttörő annyira tehetséges, bár néha nem... de ő töretlenül cselekszik, az ő legnagyobb szeretetével mások iránt. Néha láttam, amint egyes úttörők tudják, hogyan kell pontosan játszani a karalokon. Am ők kissé „szokatlanul”(hamisan) énekelnek. De mindennap énekelnek és Krsna szeretete az ő énekük. Nem vagyunk egy dalfesztivál, de ha vannak nagyon jó énekesek, és vannak kevésbé jók, akkor a kevésbé jók számára meg kell engedni, hogy vezessék a kirtant. De ebben a küldetésben mindenki részt vehet, és lehetővé van számára téve, hogy azt tegye benne, amit szeret. De a Gurunk azt akarja tőlünk, hogy a legjobb énekesé váljunk, a legjobb szervezővé, a legjobb praszádam osztóvá stb... mint olyat, megszervezni az Úr Dzsaganát Ratha Jatráját. Praszádam osztása ezer ember számára. Mindenkiel megosztani ezt az örömet... ezt a fajta szolgálatot.

Amit ők véghezvisznek, az örvendetes és nagyszerű. Egyre égetőbb cselekedni és terjeszteni ezt mindenkinek. Ez egy kíváló tulajdonság, amit úgy hívnak darma. Ez létező az őszinte és valódi szív mélyén.

Egy ilyen úttörővé válni, személyes gondoskodással az emberekről, az olyan, mintha Mandir-ban lennél úttörő. Mert Mandirban te valójában megengeded az embereknek, hogy a gyermekeid legyenek, a bátyjaid és nővéreid.

Egy időre az emberek eljönnek a templomba és csatlakoznak néhány napot, mások hetekre jönnek. Először megismerik a folyamatot.

Jómagam a templomba 8 óra 30 -kor érkeztem, este. És csatlakozni akartam a templomhoz. Soha nem hagytam, hogy a bakták megismerjenek engem. Ne tudjon rólam semmit, de fogadjon el. Sríla Prabhupada Családjának tagjaként. Olyan boldog voltam és valójában nem tudtam, hogy csatlakoztam egy intézményhez, én csak társulni akartam az én (lelki)Édesapámhoz, és az ő erőfeszítéseivel az emberiség megújításához verődni. Ez az úttörés, és én tartom ezt a lelki életet a mai napig. Tagja lettem a családjának, az ő szerető családjának. És mi elkezdünk egy új ágát ennek a családnak, a Vrindát. A Vrinda család, amely valójában Sríla Prabhupada család ajándéka, megújulás a szenvedő lelkeknek a világban. Semmi más és nem kellene lennie semmi másnak. Mert a megújítást a bakták adják. Az, amit csinálnak az életben az sikeres. Visszatérve a vezetésre, amikor te vagy egy vezére az új baktáknak az egy nagyon kényes munka. Mindenki aki Krsnáról hall, csatlakozni akar, mert a csodálatos emberek szépsége a nagyszerű élet. Ki ne akarna csatlakozni hozzánk? Természetesen néhány ember nem akar csatlakozni hozzánk. Mert azt látják, gyermekeik teljesen összezavarodottak ebben a világban, vagy az édesapjuk egy cég vezetője. Számos különböző dolog, különféle mellékletek ebben a világban. Nincs olyan szerencsés ember, mint Vrindavan és Srívasz, amikor ők fennhangon mentek Vrindávanba. Megtanulták az úttörői munkát a lelki tanítómestertől. Segítették abban, amit ő tett. Mint a program amit Vrindávanban teszünk, Vrindávan tisztítása, Vrindávan védelme, Yamuna védelme, nem hagyjuk, hogy műanyag kerüljön bele. Majd meglátogatjuk az embereket és jó benyomást keltünk. Vrindávan nagyon fontos, egy hely, ahol az Úr Krsna megjelent. És ha ennek a szolgálatnak a részesei lehetünk, akkor mi nagyon szerencsések vagyunk. De soha ne gondoljuk, hogy jobbak vagyunk, mint mások. Ha úgy érezzük, hogy jobbak vagyunk, mint mások, akkor még rosszabbak vagyunk, mint mások. Ha büszkék vagyunk arra, amit teszünk az nem jó. Ez egy önvizsgálat. Ez így képtelenség. Nem egy minősítés. Az úttörés az a szeretet szolgálata. És elképesztő erőfeszítés, hogy valamit tegyél. Valami szeretettel telít, valamit önként Srí Krsnának. Krsna öröme, ez valami merész dolog. Nagyszerű, és értékes. Amikor te, mint úttörő Krsnának azt tudod mondani, hogy elkezdted már az örök lelki életet, mint Isten szolgálatát. Így indul el, és a prédikációban megalapozódik. Ez nagyon értékes. Ha Istent akarod szolgálni és szolgálod őt ezen az úton; felajánlod saját magad. Ő el fog jönni, és mindent lehetővé fog tenni számodra. Csoda fog történni. Isten üzenete a legnagyobb kincs az emberiség számára. Sokkal értékesebb, mint bármelyik tudományos felfedezés. Egyes költők művészi erőfeszítései, épületek, építmények, hidd el nekem, minden jelentéktelen. Minden jelentéktelen Isten tanítása mellett az emberiségnek. Isten üzenete az emberiség számára nem más, mint a haszontalan létezésből való átváltozás a transzcendenciába való létezésbe. A kielégíttlenségből a közös nektárba. Az anyagi világban meg akarod ölni saját magad, még a lelki életben az örök életet akarod mindenkinek. Ez a különbség.

Az anyagi világban meg akarod részegíteni saját magadat, elfelejteni a fájdalmakat. A lelki világban mindenkiben fel akarod ébreszteni az Istenszeretetet, és ezt másokkal is megosztani. Az anyagi világban jól érzed magad, amikor mások szenvednek, mert azt gondolod, „nekik rosszabb, mint nekem”. A lelki világban meg akarod állítani mások szenvedését, és szomorú leszel, ha valaki szenved és segíteni akarod őket.

A szörnyű szenvedések közül az egyik, ha úgy érzed, hogy senki sem törődik veled. Amikor senkinek sem vagy fontos. Mert nem tudod, hogy van egy lelki családod, aki vigyázni akar rád. Mert az anyagi világban mindenki csak magával akar törődni. És ha valaki valamit akar tőled, akkor ők törődni fognak veled, de ha ez véget ér, akkor el fognak dobni, el fognak utasítani. Mint egy elhasznált toalett papírt. Senki sem akar egy elhasznált WC-papír lenni. Nem igaz? Miképpen az anyagi világban van. Az emberek boldogtalanok, mert nem veszik őket figyelembe. De a lelki élet tudatában, ha egy vaisnava lát egy hajléktalan embert koszos ruhával, és koszos megjelenéssel, mégha a jelen körülmények között ő épp így van, ő felemeli őt, és Isten szerető ragyogása felé fordítja. És én beszélek erről, mert én egyike voltam azoknak az embereknek, ott kinn az utcán, aki nem tudja hogyan éljen és miért érdemes élni. Az én esetemben én nem voltam hajléktalan pénznélkül, de azt akartam, hogy az utcán legyek. Én akartam ott lenni, mert nem akartam az oktatást, amit a szüleim felkínáltak nekem, a presztízst, a pénzt és a jólétet,

amit úgy hívtak az illúzió világa. Ezt nem akartam, ezért sem fogadtam el. Meg akartam tudni, miről szól az élet és nem voltak értékeim sem lelki tanítómesterem, és minden ostoba dolgot elkövettem. És el fogok veszni az utcán...de a vaisnavák minden szereretettükkel eljöttek és felcsíptek engem és mondták, hogy „mondj nemet, képes vagy jó lenni és szeretettel szolgálni Istent.”

És azt mondtam: „mi?!” „Nem ismerem Istent, nem tudom Ő mit akar.” De ők azt mondták, „te tudod Istent szolgálni, az Úr baktái szolgálatával.” Kétségeim voltak, mert voltak csalódásaim némely jógival, de mély benyomást tettek rám, amikor halottam, hogy Sríla Prabhupada rengeteg embert lelkesített és olyat is, mint George Harrison. És gyönyörű zenét alkotott Krsnának. És amikor megtudtam, hogy ezt közvetve... És azt is, hogy rengeteg ember éneklé az Úr transzcendentális nevét. És Sríla Prabhupada által inspirált, akkor azt mondtam, „ő nagyszerű volt”. Ez már valami volt...de amikor elmentem a templomba, és amikor ott éltem, és megláttam Sríla Prabhupadot, akkor minden világossá vált. Minden ezen a világon. Az ő családja megmutatta nekem, hogy én is képes vagyok tenni valami hasznosat. Szolgálni Istent az életemben, az értékes. Azért, mert Isten örök szolgája vagy. Nem vagy örök szolgája a hajadnak. Nem vagy sem az Édesanyádnak és az Édesapádnak, mert ők meg fognak halni. Nem vagy örök szolgája a társadalomnak, mert Te is meg fogsz halni. Nagyon alázatossá kell válnunk, ismerni az összes eszközünket. Ezekkel a szavakkal búcsúzom. Jay Sríla Prabhupada!! Jay Sríla Gurumaharaj ki Jay !!!!

Fordította és közreadja:

Hariprija